

ИЛИИЦА: Гине в тъмницата под западната кула!

БОЖЕКЪТ: Добре, че и нему не са видяли работата както на цар
Иваница...

ПРОСЕКИНЯТА: Млъкни там!... Царкинята...

/Мария трепва при думите на божика./

ЕЛЕНА: Какво ти е, детето ми? Какво има!

/Мария изглежда всичките./

МАРИЯ: Кой уби баща ми? Къде са Йоан и Александър? До кога ще
търпим Борила върху бащиния ми престол?

ЕЛЕНА: Добър е господ, царкиньо. Опапата кървава звезда
лани пресече небето, а после слънцето се раздели на три поло-
вини... Тази година ще умре един цар... А писано е, че който
нож вади, от нож умира!

/Опапата забиват на умряло. Всички
се кръстат./

2 с ц е н а

Търновград. Царевец. Зала в палата.

БОРИЛ: Да доведат от тъмницата войводата Радул.

/Страхът излиза. Борил се разхожда
напред-назад./

Пиши нататък! "... И накрая, като ти припомням, за последен
път, че помежду нас мир и братство няма да има, докле не
върнеш оня проклет враг на държавата ми, изменника и бунтовни-
ка Стрез, който няма да се успокои и смири, додето не падне в
моите ръце, изпращам..." Не ти ли се струва, че нещо излумоля
зад вратата? "... изпращам поздрав и добри пожелания на цяло-
то ти семейство. Асен-Борил, цар на българите." Добре: